

před využitkovati možnost uspokojiti se exekucí, která jí byla již povolena. Tento názor nemá, jak níže bude doličeno, opory v zákoně. Jest však naprosto vedlejší i okolnost, že povinný vymáhanou pohledávku po podání dalšího exekučního návrhu zaplatil, jelikož rozhoduje stav věcí při podání návrhu, pokud se týče, šlo-li, jako zde, o posloupné exekuční návrhy, při podání návrhu, jímž se vymáhající věřitel domáhá dalšího exekučního prostředku, a nelze proto hleděti k okolnostem z doby po jeho podání. Podle § 14 ex. ř. jest hromadění několika exekučních prostředků zásadně dovoleno, a může, navrženo-li, ať již současně neb postupně, použití několika exekučních prostředků, povolení exekuce podle druhé věty § 14 ex. ř. omezeno býti na některé prostředky exekuční jen, jde-li patrně najevo z exekučního návrhu, při posloupných návrzích ze všech návrhů již učiněných —, že již jeden nebo několik z navrhovaných exekučních prostředků stačí k uspokojení vymáhajícího věřitele. Tuto výjimku ze zásady přípustnosti hromadění exekučních prostředků jest vykládati přesně a nelze zamítnouti další návrh z jiných důvodů, než z důvodu právě uvedeného, při čemž ovšem jest na vymáhajícím věřiteli, by po rozumu § 54 první odstavec čis. 3 ex. ř. odůvodnil v dalším návrhu jeho nutnost. Než to vymáhající věřitelka učinila, uvedši v návrhu, že povinný dosud nic nezaplatil, a, jelikož ani z dalšího návrhu ani z obou návrhů pospolu nijak nevysvětluje, že by dodatečně navržená exekuce byla zcela zbytečná, měla býti povolena, jakž správně učinil první soud. V této příčině odkazuje se také na zdejší rozhodnutí, uveřejněné ve sb. n. s. pod čis. 6193 a 8295, a zvláště i na rozhodnutí uveřejněné ve sb. n. s. pod čis. 9098, kde řešen byl zcela obdobný případ. Zejména nelze žádati na vymáhajícím věřiteli, jemuž byla povolena exekuce, by vyčkal její výsledek, než navrhne další exekuční prostředek, a takto poskytoval možnost předstihu jiným věřitelům, jichž pohledávky se zatím staly vykonatelnými. Jest tudíž dovolací rekurs důvodný a bylo mu proto vyhověno a rozhodnuto, jak výše uvedeno.

Čís. 10524.

Do pozůstalostního inventáře jest pojata podíl společníka podle skutečného majetku společnosti. Jest proto předložiti uzávěrku o společníkově podílu zřízenou podle skutečného majetku společnosti. Ustanovení § 106, druhý odstavec, nesp. říz. vztahuje se i na společnosti s ručením obmezeným. Ke zřízení likvidační bilance jest především povolána společnost sama. Náklady zřízení likvidační bilance postihují pozůstalostní podstatu.

(Rozh. ze dne 13. února 1931, R I 1054/30.)

Pozůstalostní soud uložil společnosti s r. o., 1. by předložila do 14 dnů likvidační bilanci za účelem zjištění hodnoty zůstavitelova podílu, 2. nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, bude opatrovník pozůstalostí poukázán, by zakročil podle § 45 zák. o společnostech s r. o., 3. by předložila notářsky nebo soudně ověřené bilance za několik

předchozích let. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, znovu rozhodl, řídě se těmito důvody: Pokud jmění zůstavitele jako společníka firmy, která vynesla rekurs, přichází v úvahu, jest předmětem pozůstalostního jmění, které má býti inventováno, jeho společenský podíl. Jak postupovati při inventaci tohoto společenského podílu, ustanovuje § 106 druhý odstavec nesp. říz. Pro stanovení zůstavitelova společenského podílu jest směrodatný právní poměr mezi zůstavitelem, pokud se týče nynějšími dědici a mezi společníky, kteří zbývají. Vypořádání mezi nimi řídí se podle ustanovení obchodního zákona. Neboť při vypořádání s universálním nástupcem zůstavitele postupuje se podle týchž zásad, jako kdyby byl zůstavitel jako společník vyloučen ještě za svého života. V úvahu přicházejí čl. 130 a 131 obch. zák. pokud společenská smlouva nemá o tom jiných ustanovení nebo pokud nedojde mezi dědici a zbývajícimi společníky k jinému ujednání o postupu, který jest zachovati při ustanovení společenského podílu. Původní myšlenkou čl. 130 a 131 obch. zák. jest, že se nekoná likvidace, jak jest tomu při zrušení, nýbrž vypořádání podstatně rozličné a vybytí. Vyloučení ze společnosti buď dobrovolným výstupem nebo smrtí společníka, jest vzdáním se společenského práva ve prospěch ostatních společníků a definitivním zjištěním podílu na výsledcích obchodování, jakož i opravou sumy takto zjištěné novou společností, ve které bylo ostatními společníky pokračováno. Základem účtování jest jmění společnosti v době vyloučení, v projednávaném případě v době smrti zůstavitele. Toto jmění se zjišťuje jako roční bilance za účelem rozdělení zisku. Při tom jest však uvážiti, že trvající společnost se řídí jiným stanoviskem a zájmem při sestavení bilance, než jest postupovati při vypořádání. Za trvání společnosti udávají se často jednotlivé předměty pod jich správnou cenou, by zisk, který jest základem bilance, byl menší a by nebylo tolik zisku rozděleno, nýbrž by pokud nejvíc zůstalo v obchodě v jeho prospěch. Při vypořádání má vystupující míti podíl na správné ceně společenského jmění. Proto nepřichází při vypořádání a při úmrtí společníka při sepsání pozůstalostního jmění v úvahu libovolná ocenění, odchylující se od skutečnosti, ježto jde o to, by společenský podíl byl podle § 97 nesp. říz. pojat do soupisu podle správné ceny podílu hledíc ke skutečnému jmění společnosti. Je-li však i při vypořádání základem bilance myšlenka okamžité realizace aktiv a pasiv, nelze přehlížeti, že se, jak shora uvedeno, ve skutečnosti nezamýšlí likvidace, nýbrž prosperování obchodu společnosti a že proto nesmějí jednotlivé ceny býti konstatovány a zjištěny, jako by šlo o likvidaci. Zjištění výsledku vyúčtování společenského podílu zůstavitele přísluší všem společníkům. Obchodní zákon sice výslovně o tom nemluví. Avšak podle všeobecných právních zásad musí všichni dosavadní společníci včetně vystupujícího, pokud se týče při úmrtí společníka, jeho dědici spolupůsobiti při potřebných pracech. Vystupujícímu společníku (dědicům zůstavitele) nelze zbraňovati, by si nepřibral znalce. Nelze-li docíliti shody o společném vyřízení těchto prací, nezbyvá než provésti podle obdoby čl. 133, druhý odstavec, obch. zák. tento úkol ve sporu

znalci. Avšak zúčtování společenského podílu lze i tehdy, bylo-li provedeno společně, napadnouti podle všeobecných zásad. Pozůstalostnímu soudu přísluší jen přezkoušení, zda ocenění podílu zůstavitele na společenském jmění vyhovuje poslední bilanci sepsané formálně správně.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu potud, že obnovil usnesení prvního soudu ad 1.; jinak dovolacímu rekursu nevyhověl.

Důvody:

Povolanými dědici byla podána podmíněná dědická přihláška. Podle § 92 první odstavec nesp. říz. jest v takovém případě sepsati inventář. Podle § 97 nesp. říz. má inventář obsahovati přesný a úplný seznam veškerého movitého i nemovitého jmění, v jehož držení byl zůstavitel v čase úmrtí, a musí inventář obsahovati cenu zůstalého majetku v čase úmrtí. Jde-li o pozůstalost společníka společnosti, jest podle § 106 nesp. říz. za tímto účelem předložiti účetní uzávěrku o podílu společníka ke dni úmrtí. Zákon nijak nerozeznává, zda dědic vstoupil do společnosti na místo zůstavitele, čili nic. Má-li inventář odpovídati § 97 nesp. říz., jest do něho pojati podíl společníka podle skutečného jmění společnosti a k tomu jest předložiti uzávěrku o společnickově podílu zřízenou podle tohoto skutečného majetku společnosti. Tomuto účelu nevyhovuje předložená bilance již proto, že nevykazuje stav podílu společníka ke dni úmrtí, nehledíc k tomu, že nevykazuje skutečný stav jmění, any na příklad movitosti jsou oceněny na 1 Kč. Nezáleží na tom, že i zůstavitel podepsal tuto bilanci, neboť tehdy šlo o běžnou obchodní bilanci, nikoliv o likvidační bilanci. Právem proto nařídil soud první stolice společnosti, by předložila likvidační bilanci. Ustanovení § 106 druhý odstavec nesp. říz. se vztahuje podle doslovu na veškeré společnosti, vyjma akciové společnosti, o nichž mluví odstavec třetí a tudíž také na společnosti s ručením obmezeným. Ke zřízení likvidační bilance jest především povolána podle stavu věci společnost sama. Že by jí nesmělo býti uloženo předložení bilance, neplyne ani z § 106 nesp. říz. ani z jiných ustanovení zákona. Náklady zřízení likvidační bilance postihují ovšem pozůstalostní podstatu podle § 111 nesp. říz. (srovnej rozh. sb. n. s. čís. 3710 a 7187). Aby bylo vymoženo předložení likvidační bilance, nebylo však zapotřebí vyhrůžky obsažené v druhém odstavci usnesení soudu první stolice, to tím méně, any předpoklady § 45 zákona o společnostech s r. o. nebyly ani tvrzeny. Teprve po předložení likvidační bilance bude lze uvažovati o tom, zda bude za účelem jejího přezkoumání zapotřebí také předložení bilance za leta uvedená ve třetím odstavci usnesení soudu první stolice. Bylo proto rozhodnuto, jak se stalo.

Čís. 10525.

Zasílatelská (spediční) smlouva jest vlastně smlouvou o dílo po rozumu § 1151, druhá věta, a § 1165 a násl. obč. zák. Co do srážek ve smyslu § 1168 obč. zák. ustálila se obchodní zvyklost, podle níž jest